

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TKP MK'nin 24 Ekim 1985 günlü bildirisi:

"SİLAH VERGİSİ" NE – SİLAHLANMAYA HAYIR! HALKIMIZ İŞ–EKMEK–ÖZGÜRLÜK İSTİYOR!

Evren-Özal yönetimi Meclis'e yeni bir yasa tasarısı getirdi. Son ana kadar gizli tutulan ve şimdi bir oldu-bitti ile çıkarılmak istenen bu yeni yasa, yerli ve yabancı şirketlere silah üretme izni verilmesini ve bu üretime katılacak tekellerin bütçe dışı oluşturulacak bir fondan desteklenmesini öngörüyor. Söz konusu 300 milyar liralık fon, gelir ve kurumlar vergisinin yüzde 1 artırılması, sigara, içki ve akaryakıtta yeni ek vergiler konulmasıyla oluşturulacak.

Evren-Özal diktatörlüğü böylece bu yeni "silah vergisi" ile bütün yurttaşları haraca bağlamak ve yerli ve ya-

bancı tekellerin kasasını doldurmak istiyor. Şimdiye kadar her silah işinde bir vurgun vurmuş olan generaller de iştahla gözlerini yeni fona dikeyyorlar.

"Ulusal savunma sanayi kuracağız" diyorlar. Bunun aslı astarı yoktur. Yalan söylüyorlar. Amaçlanan, sonuçta emperyalizme bağımlılığı ve dış borçları daha da artırmaya yarayacak birkaç montaj işletmesinden başka bir şey değildir. Yeni vergiler Amerikan F-16 savaş uçakları içindir. Alman Leopard tankları içindir.

Kirli amaçlarını halktan gizlemek için "Sovyet tehdidi" yalanlarını öne sürüyorlar. Oysa sosyalist ülkeler kimseyi tehdit etmiyor, tam tersine bütün ülkelere barış ve silahsızlanma öneriyorlar.

Evren-Özal yönetimi zaten açlık sınırında yaşayan halkın ekmeğini daha da ufaltmak pahasına silahlanma harcamalarını artırmayı planlarken, aynı günlerde, Varşova Anlaşması Örgütü üyesi sosyalist ülkeler ABD'ye ve öteki NATO üyesi ülkelere yeni somut silahsızlanma önerileri getirdiler.

23 Ekim günü Sofya'da açıklanan bu öneriler şunları içeriyor: Avrupa'daki silahlı kuvvetler karşılıklı azaltılmalıdır. ABD ile SSCB aralarında anlaşmaya vararak, 1 Ocak 1986'dan itibaren askeri birliklerinin sayısını ve silahlanma harcamalarını dondurmaları, geleneksel türden yeni kırım silahları geliştirmeyi durdurmalarıdır. Bu ses, barış, dostluk ve işbirliği isteyenlerin sesidir.

Evren-Özal yönetimi ulusal güvenliğimizi düşünmüyor. Onlar gözlerini

karartmış, Amerikan emperyalizminin saldırgan, serüvenci amaçlarına, yerli ve yabancı tekellerin kâr çıkarlarına ve kendi cephelerine hizmet ediyorlar.

İşsiz sayısı dört milyonu çoktan geçti. Her gün batışında ortalama bin kişi daha işsizler ordusuna katılıyor. Ülke ve halk beş yıldır sürekli yoksullaşıyor. Ekonomi bir türlü canlanamıyor. Onlar bütün bu gerçeklere gözlerini kapayarak yüzlerce milyar daha silahlanmaya yatırmak istiyorlar.

TKP bu büyük ihanete izin verilmesi için elden gelen herşeyin yapılması gerektiğine inanıyor. Bütün yurttaşlarımız, ülkenin geleceği konusunda sorumluluk duyan bütün politik güçler, parlamenterler, bütün yığın örgütleri, işçiler, aydınlar, gençler ve yurtseversubaylar bu tehlikeli girişimi önlemek için zaman yitirmeden her çabayı göstermelidir.

Diktatör Evren son konuşmasında silahlanma harcamalarının artırılmasına, yeni silahlar alınmasına karşı çıkanları TKP'yi izlemekle suçlamaya çalıştı. Yurtsever güçler bu tehditlere boyun eğmemelidir. Bu bir ölüm-kalım sorunudur.

Bu ihanete dur demek her yurtseverin boynunun borcudur.

"SİLAH VERGİSİ" NE–SİLAHLANMAYA HAYIR!

HALKIMIZ İŞ–EKMEK–ÖZGÜRLÜK İSTİYOR!

24 Ekim 1985

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi**

"Birleşik Alman" ilaç işçilerinin grevi yeni bir dönemin başlangıcı olabilir

İstanbul Topkapı'daki "Birleşik Alman İlaç Fabrikaları"ndaki 440 işçinin 17 Eylül günü başlattıkları grev başarıyla sürüyor.

Söz konusu fabrika, önde gelen F. Alman emperyalist ilaç tekellerinin ortaklaşa sahip olduğu bir fabrikadır. İşçiler, toplu sözleşmelerinde 12 Eylül öncesinde yer alan ve işten çıkarılma tehlikesine karşı kendilerini bir ölçüde de olsa koruyan bir maddenin yeni sözleşmede yer alması için direniyorlar. Bağlı bulundukları Petrol-İş Sendikası, işçilerin grevini destekliyor ve başarıya için çalışıyor.

Ünvanlı emperyalist uluslararası tekellerin denetiminde olan Türkiye

deki ilaç şirketleri muazzam kârlar elde etmektedir. Yalnızca son bir yıl içinde en çok satılan ilaçlara ortalama yüzde 100 zam yapılmıştır. Ama bu tekeller işçilerin hiçbir hakkını tanımayaya yanaşmıyorlar.

"Birleşik Alman" işçileri bütün güçlükleri göze alarak greve çıktılar. 12 Eylül'ün yeni grev yasası işçilerin grev silahını patronu dize getirecek biçimde kullanmasına sayısız sınır getiriyor. Özal hükümeti bu sınırlamalarla yetinmedi ve grevi kırmak için fabrika patronuna ilaç ithal izni de verdi. İlaç işverenleri Sendikası 2. başkanı faşist Kaya Turgut, "Grevi kırmaya çalışmak

Arkası 7. sayfada

Bütün sorun

Diktatör Evren, Kastamonu ve Çankırı'da yaptığı konuşmalardan sonra umduğunun tam tersiyle karşılaştı. Evren'in amacı, 1982 Anayasası'nın değişmesi gerektiği görüşünde birleşen muhalefeti geriletmek, politik savaşıma katılmaya yönelen yığın örgütlerini korkutmak ve koyu antikomünizmle TKP'yi yalıtılmak, demokrasi güçlerini bölmektir.

Bütün yasal muhalefet partilerinin sözcüleri, Evren'in konuşmasının hemen ardından yaptıkları ayrı ayrı açıklamalarda, kendilerine özgü üsluplarla "Asıl Evren gitmelidir" istemini önesürdüler. Evren "komünizm tehlikesi var", "irtica artıyor" vb. demagojilerle hedef şaşırtmak isterken tam tersi oldu.

1982 Anayasası gibi, Evren'in cumhurbaşkanlığı da meşru ve geçerli sayılamaz. Mevcut parlamento ve Özal hükümeti demokratik biçimde oluşmamıştır. 7 Kasım 1982 Anayasa referandumu ve 6 Kasım 1983 genel seçimleri antidemokratiktir. Bu nedenle sonuçları geçersiz sayılmalıdır. TKP'nin ve yasadışı bırakılmak istenen öteki sol güçlerin baştan beri savunduğu, halka aralıksız anlattığı bu görüşler, şimdi bütün muhalefetin paylaştığı görüşler haline gelmiştir. Diyebiliriz ki, mevcut rejimin antidemokratik karakterine ilişkin bu temel saptamalar konusunda artık ulusal çapta bir görüş birliği, bir ulusal mutabakat oluşmuştur.

Bu ortak görüş uluslararası alanda da destek bulmaktadır. Türkiye demokrasi güçleri ile dayanışma ha-

Arkası 7. sayfada

UNUTULMAYACAKLAR!

19 Eylül günü politik göçmen olarak bulunduğu İsveç'de bir kalp krizi sonucu aramızdan ayrılan Bank-Sen yürütme kurulu üyesi Enver Türkoğlu yoldaşın cenazesi, diktatörlüğün bütün engelleme çabalarına karşın İstanbul'da toprağa verildi.

Daha önce yitirdiğimiz Petrol-İş Mersin şube başkanı Asım Özçetin yoldaşın cenazesinin Mersin'de işçilerin ve aydınların katıldığı antifaşist bir gösteri ile toprağa verilmiş olmasından korkuya kapılan diktatörlük, İsveç'deki konsolosluga eliyle, Enver'in cenazesinin Türkiye'ye gönderilmesini engellemeye çalıştı.

İsveç'de iki yüzü aşkın antifaşist katıldığı veda töreninde, TKP MK adına yapılan konuşmada, Enver'in yaşamı ve savaşımı dile getirilerek "O'nun özverisi, açık yürekliliği, davaya bağlılığı hepimize örnektir" dendi. Kardeş komünist ve işçi partilerinin yanısıra, çeşitli Türk ve Kürt örgütlerinden de temsilcilerin katıldığı törende konuşan Enver'in eşi Güner Türkoğlu, "Bize yas tutmak yaraşmaz, acımızı faşizme karşı öfkeye dönüştürmeliyiz" dedi.

Törene katılanların, tabut başında tutulan son nöbetten sonra, Asım ve Enver yoldaşların anısına düzenlenen

toplantıya katılmak üzere ayrılmalarnın ardından, konsolosluğun, cenazenin Türkiye'ye gönderilmesini engellediği haberi geldi.

İsveç'deki demokrat çevrelerin ve eşinin girişimleri üzerine İsveç kamuoyu bu iğrenç girişimi protesto etti. Türkiye'de de Enver'in dostları, demokrat sendikacı ve politikacılar, cenazenin Türkiye'ye getirilmesi için çaba gösterdiler. Sonuçta diktatörlüğün günlerce süren engellemesi boşa çıkarıldı. Enver'in cenazesini havaalanında dostları karşıladı. Havaalanına birikmiş yüzlerce polis, Enver'in cenazesi toprağa verilene kadar yoğun baskı ve tehditlerini sürdürdüler. Ne ki bu baskı ve tehditler, dostları ve kavga arkadaşlarının Enver'e karşı son görevlerini yerine getirmelerinin önüne geçemedi. Enver Türkoğlu yoldaş, 21 Ekim 1985 günü, İstanbul Topkapı mezarlığında Kemal Türkler ve İbrahim Güzelce'nin yanında, toprağa verildi.

Mezarı başında eşi Güner Türkoğlu'nun Enver'in dostlarına, banka emekçilerine ve yurtseverlere iletmiş mesajı okundu.

Enver Türkoğlu, Asım Özçetin, yitirdiğimiz tüm yoldaşlar, unutulmayacaklar!

Kınındaki öfke

*Öfke emrindedir beynimin
Bir bildiridedir postaya atılan
yapıştırılan bir afiştir
işçi kahvelerinde sözdür...*

*Yarı gecelerde okumadır
söylenen bir şarkıdır
dostların arasında...*

*Bir makedir
ağır vuruşlarla yazılan
gecenin 24'ünde
dinlemektir TKP'nin Sesi'ni...*

*Atılım'a
bir okur
daha kazanmaktır
bir zincir daha eklemektir sempatan
halkasına...*

*Bir çiçeği koklamaktır dalında
sabahleyin
kalabalığa karışmaktır paydosta
akşamleyin...*

*Gülen bir yüzdür öfke
çakmak çakmak yeşil gözlerimdir
Bazen gözyaşlarıdır sessizce dökülen...
Ama birgün öfkemi salacağım sokağa
miting alanlarına salacağım
grev boylarına...*

*Vız gelir herşey
öfke sığar mı kınına?*

Gürsel Güner/İstanbul

"Bugüne bugün partinin teknik kadrosuyuz!"

İşten çıkınca eve gelirsın, yemek yersin, bazen yemeğe bile fırsat bulamaz işe başlarsın. Zaman yitirmek, işi yetiştirmek, bir an önce başkalarının eline geçmesi için yaptığın, ürettiğin şeylerin hemen elinden çıkmasını istersin. Ölçer, biçer, yazar boyersin, basar istiflersin, özene bezen, güzel olması için elinden geleni yaparsın. Ve gecenin geç saatlerinde, bazen de şafak sökerken şöyle bir uzanırsın, yorgunluğun biraz olsun geçsin diye. Yorgunluk, dedik. Evet yorulursun, ama bu yorgunluk sana can katar, görevini bir kez daha yerine getirmiş olmanın hazzı yorgunluğunu unutturur. Yalnız değildir. Başka yerlerde de, dünyanın dört bir köşesinde de, özgürlük savaşçıların senin gibi çalıştığını bilirsin ve bilirsin ki, koca şairin dizeleri hep aklındadır: "Sayısız el, yürek, beyin benim yorgunluğumun ürünlerini beklemektedir."

Sabah onca yorgunluğun sonunda, işyerinin yolunu tutarsın. Ama etrafındakilere yorgunluğu hiç belli etmezsin. Akşam olur, eve gelir, yine başlarsın işine; bıkmadan, yılmadan aynı dikkatle, aynı özenle. Bazen kendi kendine övünürsün, "Bizim yaptığımız yüce bir iştir. Bugüne bugün partinin teknik kadrosuyuz" dersin. Hatta "O'

● Kadir Akdoğan/İstanbul

nun gözü, kulağı eliyiz" dersin. Sonra da "Ya hergün yakalanmayla yüz yüze kalan, yılmadan savaşan örgütçülerimiz, bizim yarattıklarımızı elden ele, emekçilere, halkımıza götürerler benden daha az mı iş yaparlar?", "Ya da işkencede, zindanda direnen yoldaşlarımız" der kendine kızarsın. Ya şehitlerimiz? Onların anıları bütün gece seninle birlikte olur, seninle çalışır, ter dökerek, sana omuz verirler.

Birgün duyarsın, bir yoldaşın işkencede katledilmiş. İçin kan ağlar. Öfken, kinin kınına sığmaz. Duyarsın bir başkası tutuklanmış, öteki hapiste, 10 yıl ceza yemiş. Bilirsin bunları, yine de sabah olunca işin yolunu tutarsın. Kimseye belli etmezsin duygularını,

düşüncelerini? Bilirsin her şeyden önce güvenlik gelir

Aç kalırsın, parasız kalırsın, çoğu kez tek başına. Ailenden uzaktasındır. Bazen "Of" dersin, "bu iş ne kadar zorluymuş". Sonra, "Kimse seni bu işe zorla koymadı ya! Komünist olmak gerek, hem de sonuna kadar" dersin ve düşmana inat işine sarılırsın. Bastığın, yarattığın her ürüne daha bir özen gösterirsin, daha bir titizlenirsin. Senin elinden çıkantları okuyan, yüzünü hiç görmediğin, hiç tanımadığın dostlarını, emekçileri düşünürsün.

Her zaman aklında olmalı; sen bu ülkenin en yiğit, en namuslu evlatlarını bağrında toplamış olan bir partinin, Türkiye Komünist Partisi'nin üyesisin. Komünistsin.

Bak! 65 yaşına bastı. İşte 10 Eylül sabahı. İşte sen yine her sabah olduğu gibi işyerinin yolunu tutuyorsun. Görünürde değişen hiçbir şey yok. Ama içinden haykırıyorsun: "Günaydın 10 Eylül, günaydın 65. yıl! Parti uğruna, kavga uğruna canını vermiş tüm şehitler, yoldaşlar 65. yılda da aramızdasınız. Selam size zindandaki, işkencedeki, sürgündeki, gizlilikteki yoldaşlar! Selam size fabrikadaki, mahallelerdeki, üniversitedeki tüm yoldaşlar! Hepimizin 65. yılı kutlu olsun!"

BİZİM RADYO'YU DİNLE DİNLETİ

10 Haziran 1985 tarihinden itibaren hergün: saat 5, 6, 9, 10'da 31,29 m, 9585 kHz; saat 13, 14'de 25,38 m, 1182 kHz; 17, 18, 21, 22'de 31,29 m, 9585 kHz; Ayrıca saat 13, 15, 17.45'de 31,58 m, 9500 kHz; saat 23, 23.30'da 50, 70 m, 5915 kHz üzerinden izleyebilirsiniz.

SBKP'nin Programının yeni biçimi tartışmaya açıldı

HERŞEY İNSAN VE ONUN MUTLULUĞU İÇİN • B. GÜNER

Emperyalizmin en gerici, en saldırgan çevreleri, en başta da Amerikan emperyalizmi, dünya çapında silahlanmayı tırmandırma, uzayın militarizasyonuna yönelme, sosyalist ülkelerle çatışma politikalarını iki temel demagojiye dayandırıyorlar. Birincisi, "Sovyet askersel tehdidi" yalanıdır. İkincisi ise, bütün insanlığın varlığını tehdit eden bu savaş hazırlıklarının sözümleri "insan haklarını, demokratik değerleri korumak" adına yapıldığı iddiasıdır.

15 Ekim 1985'de yapılan SBKP MK Plenumu, bu iddiaların çürüklüğünü, temelsizliğini ve doğru olmadığını bir kez daha gösterdi. Plenum, parti programının yeni biçimi üzerine tasarımı, parti tüzüğünde yapılacak değişiklikleri ve 12. Beş Yıllık Plan ile 2000 Yılına Kadarki Dönemdeki Ekonomik ve Sosyal Gelişmenin Temel Doğrultuları tasarımlarını görüştü ve onayladı. Bunların Şubat 1986'da yapılacak olan SBKP'nin 27. Kongresi'ne kadar ülke çapında parti örgütlerinin her düzeydeki toplantılarında, toplumsal örgütlerde, işyerlerinde, emek kolektiflerinde ve askeri birliklerde tartışılabilmesi için yayınlanmasını kararlaştırdı.

SBKP MK Plenumu'nda bir konuşma yapan MK Genel Sekreteri Gorbacov yoldaş, yeni kaleme alınmış biçimiyle tartışmaya sunulan parti programını şöyle tanımladı: "Bu, barış ve sosyal ilerleme için savaşım programıdır." Partinin günümüzdeki çizgisini, "sosyal, ekonomik gelişmeyi hızlandırarak Sovyet toplumunu nitel bakımdan yeni bir duruma getirmek" olarak formüle eden Gorbacov yoldaş, ekonomik strateji üzerinde konuşurken de şu noktalar üzerinde durdu: "Bu strateji, gerçekten tarihsel boyutta dönüşümlere yöneliktir. Ekonominin teknik bakımdan yeniden kurulmasının gerçekleştirilmesi, entansif gelişme rayına oturtulması, Sovyet ekonomisinin örgütlenmesinde ve yetkinliğinde yüksek bir düzeyin sağlanması sözkonusudur. Ve bütün bunlar, insan için, onun mutluluğu için yapılıyor."

Gerçekten de dev adımlar, büyük atılımlar hedefleniyor. Plenumda belirtildiği gibi, Sovyetler Birliği 2000 yılına kadar, Sovyet erkinin kurulduğu günden bu güne kadar birikmiş potansiyeline eşit bir potansiyeli yaratmayı, ulusal gelir ve sanayi üretimi hacmini ise iki katına çıkarmayı amaçlıyor.

"Ortaya atılan sorunların hiç biri insan faktörünün dışında çözülemez" diyen Gorbacov yoldaş, SBKP'nin sosyal politikasını şöyle özetliyor: "Partimiz, insanın çalışma ve yaşam koşullarından, sağlığından ve serbest zamanından sosyal-sınıfsal ve ulusal ilişkilerine dek bütün yaşam alanlarını

kapsayan sosyal bakımdan güçlü bir politikaya sahip olmalıdır."

Önüne böyleleri hedefler koyan bir ülke, bu hedeflere varmanın temel amacını "insan ve onun mutluluğu" olarak tanımlayan bir parti ve yönetim savas ister mi?

Plenumda Gorbacov yoldaş partisinin ve ülkesinin tutumunu şu sözlerle bir kez daha dile getirdi: "Biz, uluslararası politikamızın amaçları konusunda, bu amaçlara ulaşmanın yolları konusunda açık konuşuyoruz. Bu bakımdan bizim politikamız önceden tahmin edilebilir, politikamızda bilmece, belirsizlikler yoktur. Bu politika, karşıt sistemlerin barış içinde yan yana yaşamasına ilişkin Leninci görüşe dayanmaktadır. Biz sayısız çelişkilerle dolu olan dünyamızda, ancak dünyanın geleceği açısından taşıdığı sorumluluğun bilincinde olan devlet ve partilerin istikrarlı ve güvenli bir politika ya sahip olabilecekleri görüşünden hareket ediyoruz."

SBKP MK Plenumu'nda, öngörülen barış ve sosyal ilerleme savaşımının kime, neye dayandırılacağı üzerinde de duruldu. Gorbacov yoldaş şöyle dedi: "Sosyalist demokrasiyi her bakımdan genişletip derinleştirmeden,

yani devlet ve toplum yaşamıyla ilgili sorunların çözümüne bütün emekçilerin, emekçi kolektiflerinin ve örgütlerinin hergün aktif ve etkili bir biçimde katılması için gerekli koşulları yaratmadan başarılı bir ilerlemeyi sağlayamayız. Yiğitlerin girişimini, enerjisini, canlı yaratıcılığını ve yeni düzeni kurma görevlerine bilinçli bir biçimde ve ilgiyle yaşamasını Lenin, sosyalizmin en önemli güç ve yaşam kaynağı olarak görüyordu."

Şimdi Plenum'un onayladığı belgeler, işte tam da bu Leninci yaklaşımla tartışmaya açılıyor. Üstelik de yalnızca partinin, parlamentonun değil, tüm toplumun tartışmasına. Gorbacov yoldaş, partili-partisiz milyonlarca Sovyet insanının genel parti ve genel halk tartışmalarına katılmasının, parti politikasının daha iyi belirlenmesine, halkın tüm sınıf ve katmanlarının istek, çıkar ve gereksinimlerinin daha tam olarak gözönünde bulundurulmasına yardım edeceğinin altını çizdi.

En önemli belgesini, programını partili-partisiz tüm yurttaşların tartışmasına açan bir partiye, SBKP'ye, ekonomik-sosyal programının içeriğini ve doğrultularını emekçilere, emek kolektiflerine, tüm toplumsal örgütlere ve kışlalara kadar her yere açan, insan faktörünü başa alan bir yönetimi "insan haklarını, demokrasi değerlerini savunmak" iddiasıyla karşı çıkanlar ne kadar gülünç duruma düşüyorlar.

Reagan'ın korsanlığı

• Ahmet ALAN

ABD, terörizmi ve korsanlığı devlet politikası düzeyine çıkardığının yeni bir kanıtını sergiledi. Akdeniz'deki Amerikan 6. Filosuna bağlı "Saratoga" uçak gemisinden kalkan F-14 avcı uçakları, Mısır'a ait bir yolcu uçağını Girit Adası'nın güneyinde yakalayarak İtalya'nın Sicilya Adası'ndaki NATO üssüne inişe zorladı. Olay Mısır'da yığınsal gösterilere, İtalya'da hükümet bunalımına, Arap dünyasında sert tepkilere yol açtı. İtalya ve Mısır, birer protesto notası ile, egemenlik haklarının ve devletler hukukunun çiğnenmesini kınadılar. Beyaz Saray ise, İsrail'in Tunus'daki FKÖ merkezini bombalayarak 60'a yakın Filistinli ve Tunusluyu öldürmesinin ardından İtalyan yolcu gemisi "Achille Lauro"yu kaçıran ve daha sonra Mısır makamlarına teslim olan Filistinlilerin bu uçakta bulunmasını, kendi devlet korsanlığının "gerekçe"si gibi göstermeye kalkıştı.

Pentagon'un korsanlık operasyonu Reagan yönetiminin politikası konusunda birçok gerçeği tazeliyor. Yalnızca dört noktaya değinelim: ABD Başkanı Reagan'ın özel emriyle hazırlanan operasyonu öncesinde Amerikan ve İsrail casusluk örgütleri Mısır'ın önde gelen bütün yöneticilerinin telsiz ve telefon konuşmalarını dinliyor... Yolcu uçağı Sicilya'daki NATO üssüne inişsiz olarak Mısır'a, Reagan'ın 138 No'lu direktifiyle kurulan "Delta"

adındaki komando ekibi askeri nakliye uçaklarıyla, İtalyan hükümetinden habersiz üsse indiriliyor. Tepeden tırnağa silahlı 50 Amerikan komandosu, her an müdahaleye hazır durumda, Mısır uçağını kuşatıyor. Daha önce Beyrut'a sürülen bu komandoların İtalyan Karabinier'lerine ateş açması kıl payı önleniyor... Mısır uçağı daha sonra NATO üssünden Roma'ya doğru hareket geçtiğinde, bir Amerikan F-14 savaş uçağı, yolcu uçağına refakat eden İtalyan uçaklarının arasına dalıyor. İtalyan pilotlarının uyarısına aldırmadan hızla alçak uçuşa geçip radarlardan kayboluyor.. Yolcu uçağı Roma havaalanına indiğinde ise, başka bir Amerikan savaş uçağı, kontrol kulesinin kesin uyarılarına karşın "ariza" gerekçesiyle gerekli izni almadan aynı hava alanına iniyor. Bütün bunlara Mısır uçağının kaptanınca yapılan açıklamayı ekleyelim: "Amerikan pilotlarından biri, emirlerine uymazsak, uçağı hemen düşüreceklerini söyleyerek tehdit etti. Sonra uçağın telsiz haberleşmesine müdahale ederek hava trafiği denetçileriyle temasımızı kesti..."

İtalya NATO üyesidir. Mısır ABD'den en çok askeri yardım alan dünyanın ikinci ülkesidir. Her iki ülke de ABD ile sıkı askersel, politik, ekonomik ilişkiler içindedir. ABD bütün bunlara rağmen İtalya ve Mısır'ın ege-

Bir konuşmanın "perde arkası"

● Ayşe ÇİMEN

12 Eylül'ün "perde arkası" aralan-
dikça, cuntacı generallerde huzursuz-
luğun arttığı görülüyor. Evren Çankırı'
da yaptığı konuşmayla bu huzursuz-
luğu açığa vurdu. 12 Eylül öncesinde
sıkıyönetimin varlığına rağmen terö-
rizmin önlenememiş olmasının kendi
"kötü niyet"lerine bağlanamayacağını,
"sıkıyönetim komutanlarının kafi yetki-
leri olmadığı için anarşinin önleneme-
diğini" ileri sürdü.

12 Eylül öncesi ülkeyi kana boya-
yan terörün önlenemeyişinin nedeni
gerçekten de sıkıyönetim komutanla-
rının yeterli yetkiye sahip olmamaları
mıydı? Yoksa sıkıyönetim komutanları-
nın var olan yetkilerini bile faşist terör-
ün tırmanmasından yana kullanmaları
ve tam iki yıl boyunca "bayrak planı"
doğrultusunda 12 Eylül darbesini adım
adım hazırlamaları mıydı? Terörizme
karşı gerçekten savaşan güçleri baskı
altına alırken, 1 Mayıs'ları yasaklarken,
yığın eylemlerini silah zoruyla dağıt-
ırken, demokratik örgütleri kapatırken
"yetkileri" vardı! Ama, iş terör eylemle-
rini önlemeye gelince "yerim dar" de-
meye başlıyorlardı. Bir kanıt: Yazar,
gazeteci M. Ali Birand'ın "12 Eylül, saat
04.00" adını taşıyan kitabında, dö-
nem başbakanı Demirel'in ağzından şu
satırlar yer alıyor: "25 Aralık günü bütün
sıkıyönetim komutanlarına, Genel Kur-
may Başkanı'na mektup yazdım, 78-
79 dönemindeki 800 soygunun kaçının
failinin belli olduğunu sordum ve bul-
malarını istedim... Aynı gün MİT'e mek-
tup yazdım ve ülkede huzursuzluk çı-
karan kaynakların tüm dökümünü iste-
dim... 30 Aralık 1979 tarihli raporunda
İstanbul Sıkıyönetim Komutanı Ürügü,
'İstanbul'da güvenlik tesis etmiştir' di-
yordu. Değerler firdesinde *Spl Türkiye'*
yi komünist yapmak, çağ ise bunları
engellemek için çalışmaktadır' diye de
devam ediyordu. Bu raporunda cep
feneri gibilerinden basit istekler sıra-
lanıyor ve anarşinin kimler ve nere-
lerden destek aldığı ayrıntılı şekilde
verilmeyip, *istihbaratlarının olmadığı*
söyleniyordu." (s.157. abç)

Sözkonusu kitabın pekçok yerinde
gerek Ecevit, gerekse Demirel hükü-
metlerini bilgilendirme konusunda ge-
nerallerin denetimindeki devlet istihba-
ratının kasıtlı olarak çalıştırılmadığı bel-
geleniyor. Bu hükümetler terörizme
karşı önlem almada ne kadar kararlı
ya da içtendiler, bu ayrı bir sorun.
Ama 12 Eylül sonrasında, bir-iki gün
içinde MHP'li bütün teröristlerin suç
belge ve kanıtlarıyla ele geçirilmesi,
generallerin her türlü istihbarata sahip
olduklarını pek açık gösteriyor. Şimdi
MHP'lilerin fiilen aklanmış ve devletin
her kademesine yerleştirilmiş olması
ise, terörizmi önleme edebiyatının baş-
tan aşağı yalan olduğunu ortaya ko-
yuyor. Generallerin gerçek amacı
yükselen halk hareketini önlemektir.
Ortaya dökülen bu gibi birçok ger-
çek çoktan kafalarda 12 Eylül'ün

"vatan kurtaran kahramanları" hak-
kında soru işaretleri yakmıştır. Örne-
ğin, Refah Partisi Genel Sekreteri Ce-
vat Ayhan, "Kanaatim odur ki, Türkiye'
de anarşik hadiseler istenseydi 12 Ey-
lül'den önce de önlenebilirdi. Ama bi-
lemiyorum hangi hesaplara, hangi dü-
şünceyle hadiseler tırmandırılmış ve
12 Eylül askeri müdahalesi sokaktaki
vatandaşın gözünde kaçınılmaz hale
gelmiştir." diyor. (Yeni Gündem, 16-30
Eylül)

12 Eylül'ün "kurtarıcı" olduğu edebi-
yatı, gerçekler ortaya çıktıkça çöküyor.
Onun yerine kafalarda, militarist kligin
empyalizmle işbirliği içinde hazırlan-
mış kanlı faşist terörü tırmandırma
ve darbeye iktidara el koyma planı
olduğu gerçeği yerleşiyor. Korkuları,
telaşları bundandır. TKP MK daha dar-
be olduğu gün, 12 Eylül 1980 günü
yayınladığı bildiride bu gerçeğin altını
çizdi. Dedi ki, "Cunta açıklamalarıyla
halkı aldatmaya çalışıyor. Sözde terö-
rizme karşı, politik partilerin, parlamen-

tonun, anayasal kurumların görevlerini
yerine getirmemesinden ötürü yö-
netime el koymak zorunda kaldığını
söylüyor. Oysa Milli Güvenlik Kurulu
denilen gölge hükümetin çoktan beri
erke ortak olduğu ve sıkıyönetim ara-
cılığı ile bugün cuntanın başındaki
generallerin istedikleri önlemleri alma
yetkisinde olduğu biliniyor. Üstelik
empyalizmin kışkırttığı terörizmin
uygulayıcıları arasında bu cuntaya
bağlı bazı faşist yanlısı sıkıyönetim ko-
mutanları da vardır." (Atılım, 1 Ekim
1980)

Evren Çankırı konuşmasında "Ten-
cere kirlenmesin" diyor. "Tencereyi
kirlatmeyiniz. Şimdi olduğu gibi temiz
kalsın" diyor. Tencereyi, vatandaş kanı
üzerine hazırlanmış darbe planlarıyla,
12 Eylül darbesiyle, hak ve özgür-
lükleri yokeden Anayasa'larıyla, rüşve-
ti, yolsuzluğu, fuhuşu, işsizliği ve aç-
lığı azdıran kara rejimleriyle kirleten
kendileridir. 12 Eylül'cü faşist general-
leri suçlu sandalyesine oturtmadan da
o tencere temizlenmeyecektir.

Özal'ın dilinin altındakiler

11 Ekim 1985 günü NATO manevra-
ları nedeniyle Türkiye'de bulunan Ba-
tlı gazeteciler önünde yaptığı konuş-
mada, Özal şöyle diyordu:

"Özellikle Boğazlar'dan dolayı stra-
tejik bir durumdayız. Sovyetlerin bo-
ğazını tutuyoruz...

"Biz güneyi koruyan bir duvarız..."

"Rusya'da birçok cumhuriyet var.
Bunların büyük bir bölümü müslüman
ve Türkçe konuşuyor."

Özal'ın bu yeni açıklamalarının al-
tında neler yatıyor? Özal bu sözleri
durup dururken mi sarfetti?

Hayır, bunlar boşa söylenmiş sözler
değildir. O bu sözleriyle Amerika ge-
zisi öncesinde Washington'daki dost-
larına mesaj iletiyor. Ama aynı zaman-
da Amerika'nın bu diktatörlük eliyle
Türkiye'ye dayatmaya çalıştığı yeni
tehlikeli isteklerini, halka nasıl yuttur-
maya hazırlandığını da açığa vuruyor.

Bunu görmek için Amerika'nın istek-
leri ile Özal'ın sözlerini karşı karşıya
koymak yeterlidir.

Amerika, Boğazlar'a uzay savaşı
planlarında da yer verdiği Patriot ro-
ketlerini yerleştirmek istiyor. Hayali bir
"Sovyet tehdidi" korkutmacası ile Tür-
kiye'ye bir dizi yeni nükleer, kimyasal
ve konvansiyonel silah yerleştirmek
istiyor. Özal, "Biz Sovyetlerin boğazı-
nı tutuyoruz" diyerek, Amerika'nın bu
isteğine "evet" yanıtını gönderiyor.

Amerika kendi "yaşamısal çıkar ala-
nı" ilan ettiği Ortadoğu ve Basra'ya
daha etkin bir biçimde müdahale ede-
bilmek için, bu amaçla hazırladığı Çe-
vik Kuvvetleri'nin Türkiye'deki olanak-
lardan daha fazla yararlandırılmasını
istiyor. F.C.C. kitap Washington'daki, büyük
yükelçisinin daha önceki "Türkiye İs-

rail'in kalkanıdır" sözlerini uyarlayan
Özal, "Güneyi koruyan duvarız" diye-
rek Amerika'ya uzaktan göz kırıyor.

Amerika topraklarımıza 11 radyo an-
teni dikerek, buradan Sovyetler Bir-
liği'ne karşı bozguncu radyo yayınları
yapmak istiyor. Türkiye'den Sovyet
Cumhuriyetleri'ne, burada yaşayan
halklara yönelik kışkırtıcı ve bölücü
yayınlar yapmak istiyor. Özal "Orada
çok Türk ve müslüman var" derken, as-
lında Amerika'nın bu isteğine onay
vermeye hazır olduğunu bildiriyor, "bu-
yur gel, benim avımdan komşuma
küfürler yağdırabilirim" diyor.

İşte Özal'ın dilinin altında yatanlar
bunlardır.

Ne ki, daha önceki "Türkiye'ye teh-
like kuzey'den geliyor" sözleriyle Cum-
huriyet tarihinde Sovyetler Birliği'ne
karşı düşmanlık politikasını, resmi poli-
tika olarak ilan eden ilk başbakan ol-
mak gibi uğursuz bir sıfat taşıyan Öz-
al, bu konuşmasında, kendi kendisi-
nde yalanlıyor. Özal her zaman "dost-
umuz, müttefikimiz" dedikleri Ameri-
ka'nın Türkiye'nin ihracatına getirdiği
kısıtlamalardan yakınıyor. "Tehlike"
olarak nitelemiş olduğu Sovyetler Bir-
liği'nin ise, bizimle "ilişkilerini, ticaretini
geliştirmek istediği"ni itiraf ediyor.
"Dost" kısıtlama getiriyor, "Bizim güç-
lenmemizi istemez" dediği Sovyetler
Birliği ise ilişkileri geliştirmek, ticareti
artırmak istiyor!

Yalnızca bu durum bile, her işi bir
hesap kitap meselesi olarak gördüğü-
nü söyleyen Özal'ın ne kadar iki yüz-
lülü olduğunu, gerçekte onun tek hesabı-
nın Türkiye'yi Amerika'nın çıkarlarına
alet etmek olduğunu ortaya koymu-
yor mu?

Tunceli'nin bütün köyle-
rinde köylülere yapılan baskı
ve işkenceler tüm şiddetiyle
sürüyor. Tunceli'de cuntanın
komando birliklerince basıl-
mayan köy kalmamıştır. Tun-
celi'deki bu operasyonlar
faşist diktatörlüğün Kürt hal-
kına uyguladığı kırımın bir
halkasıdır. Buradaki olaylar,
cuntanın had safhaya ulaşan
zulüm, baskı ve zorbalığı bi-
linçli olarak kamuoyundan
gizlenmektedir.

1 Eylül günü faşist dikta-
törlüğün bu zorbalığına bir
yenisi daha eklendi. Mazgirt'
in Otlukaya köyünden 3 Kürt
yurttaş, Cevher Yaşar, kız-
kardeşi ve babası hiçbir ge-
rekçe gösterilmeden gözaltı-
na alındı, işkencelerden ge-
çirildi. Bunlardan Cevher Ya-
şar, yapılan işkenceler so-

Tunceli ve Şırnak'daki baskılar

B.C./Tunceli
Ş.K./Siirt

nucu 3 Eylül günü Germi-
si askeri karakolunda yaşa-
mını yitirdi. Ancak, işken-
cede öldürülen Cevher Ya-
şar'ı ikinci kattan aşağı ata-
rak olaya intihar süsü ver-
mek istediler.

Siirt'in Şırnak ilçesi ve köy-
lerinde de faşist cuntanın
terörü sürüyor. Köylüler zor-
la silahlandırılmak isteniyor.
Seredih ve Naniv köylüleri
"biz silah almayacağız" de-
diler. "Ya silah alırsınız ya da
köyü boşaltırsınız" tehdidiyle

karşılaşan köylüler silah al-
mak zorunda kaldılar.

Şırnak'da Abdullah Ilgaz
adlı bir köylünün evi, 13 Ey-
lül günü, silah bulundu ge-
rekçisiyle askerler tarafın-
dan ateşe verildi.

Mardin'in Cizre ilçesinde
de köylüler üzerindeki bas-
kılar daha da artıyor. Cizre
ilçesinin Çem mahallesinde
birkaç kez gözaltına alınan
Abdullah İnan, 23 Ağustos
günü gözaltına alındıktan
sonra öldürüldü. Yine Cizre'
nin Kaniye Hınarke köyünde
17 Eylül günü değirmene gi-
den Abdullah Mehmet Din-
dar adlı yurttaşın üzerine
cuntanın birliklerince yayım
ateşi açıldı. Daha sonra bu
Kürt yurttaş "terörist" suçla-
ması ile tutuklandı, ağır iş-
kencelerden geçirildi.

Zindanlar boşalsın, genel af!

Yakınları Diyarbakır Ceza ve
Tutukevi'nde bulunan bir grup
aile, Eylül ayı içinde çeşitli par-
tilere ve basın organlarına gön-
derdikleri bir mektupla, ceza-
evinde baskı ve işkencelerin
sürdüğünü açıkladılar. Bu du-
rumun engellenmesi için ça-
baların artırılmasını istediler.
TKP'nin yanısıra, SODEP, HP,
DYP ve RP genel merkezlerine
de gönderildiği belirtilen bu
mektuptan bir bölümü ATILIM,
başvuranların açık adlarını ve
adreslerini kendi istekleri üze-
rine saklı tutarak aynen yayın-
lıyor:

"Diyarbakır Ceza ve Tutuk-
evi'nde kurban bayramı ve ön-
cesinde çocuklarımıza yapı-
lanlar insan onurunu alçaltıcı
niteliktedir. Açık görüşme se-
vincinin yaşandığı bayram ön-
cesinde çocuklarımız gülerce
havalandırmaya çıkartılmamış,
zaten çok kısıtlı olan suları da
kesilmiş, tek tip lacivert kışık-
lar zorla giydirilmiş ve kabule
yanaşmayanlar koşullarında
arkadaşlarının gözleri önünde
coplanmışlardır. Bayram günü
çocuklarımızı görmeye gitti-
ğimizde karşılaştığımız za-
ra bizleri dehşete düşürdü.
Devlet büyüklerimizin 'Sosyal
Adalet ve Demokrasi' nutukları
çektikleri şu günlerde her türlü
insani özgürlüklerden yoksun
olan çocuklarımıza yapılanlar
bizleri 'demokrasiye geçme'
çabası konusunda şüpheye dü-
şürmüştür.

"Siz dostlarımızı, çocukları-
mızı ve bizleri bu perişan du-
rmdan kurtarmanızı ve muha-
lefet göreviniz olan halkın şo-
runlarına sahip çıkma ilkesini
hayata geçirmenizi diliyor ve
bekliyoruz. Bu insanlara, çu-
cuklarımıza sahip çıkmak hem
insanlık görevi ve hem de Ata-
türkçü anlayışın, demokrasi
anlayışının gereğidir.

"Bu dileğimiz için çaba sarf-
ederseniz bizleri bahtiyar ve
mutlu kılacaksınız."

Çocuk sömürülmemeli

Ahmet Yurtsevdi/İzmir

Çalışan çocuklar... Çok sık
görürüz, el kadar çocuk kendi-
sinden büyük simit tepsisini
taşır. Çocuk soğuk demircidir,
kaynakçıdır, gözleri kan çana-
ğına dönmüştür. Çocuk ma-
rangoz yamağıdır, berber çıra-
ğıdır. "Okutamadık bari bir za-
naat sahibi olsun" denilerek
teslim edilir çocuk. Çocuk paz-
ar yerinde su satar, sebze sa-
tar. Zanaat işlerinde çalışan
çocuk bir öğün yemek, üç öğün
dayak yer. Sabahın alaca ka-
ranlığında yola koyulur pekço-
ğu. İzmir'de sabah ilk banliyö
trenine binenler, daha uyku
sersemliği üzerinden atama-
mı, yalpalaya yalpalaya yürü-
yen, sırtına boyacı sandığını
yüklemiş nice çocuk göre-
cektir.

Bugünkü koşullarda en çok
ezilenler elbette hiçbir güven-
cesi olmayan, küçük-büyük iş-
yerlerinde amansızca sömürü-
len çıraklar, çocuk işçilerdir.
Dile kolay 2,5 milyon çocuğun
çalışmak zorunda kalması.

Okul sıralarında değil, tezgah
başlarında amansızca çalıştırıl-
rılar. Her türlü sosyal güven-
ceden yoksundur hepsi. En
ufak bir karşı çıkışlarında kapı-
nın önünde buluverirler ken-
dini.

Gülüp eğlenmeyi çoktan
unutmuşlar, okuyamamış,
ailesinin yükünü paylaşan nice
çocuk yaşta genç yaşamla pen-
çeleşiyor. Yüzlerinde, gözle-
rinde derin acılar kolaylıkla
okunabiliyor:

Evren aşçı kampanyası başla-
tarak, Özal ise bir-iki çocuğun
yanağını okşarken çektiği
fotoğraflarla sorumluluktan
kurtulacaklarını, halkı aldat-
acaklarını zarı ediyorlar. Evren-
Özal diktatörlüğünün, kapita-
lizmin yüzkarasıdır çalışan çu-
cuklar.

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, saklı kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz! Yazışma adresimiz: BOX 16 367 S 10327 Stockholm-İSVEÇ

Bu hikayeye bir son vermek gerek

açıklamalara göre bile bu yıl da en-
flasyon oranı yüzde 50 dolayında kala-
cak.

Ne ki, yıl 1985, aylardan Ekim, Özal
yine konuşuyor: "Bu yıl enflasyonun
yüzde 40 dolayında olacağı anlaşılıyor.
Ama 1986'da mutlaka yüzde 25'in
altına inecek."

Özal'ın bu sözlerine inanan çıkar
mı? Yıllar geçiyor, Özal hep aynı söz-
leri söylüyor. Değişen bir şey yok!
Ama gerçekte değişen çok şey var.

Ne mi? Örneğin işçilerin gerçek ücret-
leri sürekli düşüyor... Emekçilerin satın
alma gücü son beş yılda yüzde 50
geriletildi.

Değişen başka şeyler daha var. Ör-
neğin holdinglerin kârları, vurgunları.
Bunlar da sürekli artıyor. İstanbul Sa-
nayi Odası'nın yayınladığı "Türkiye'nin
en büyük 500 firmasının 1984 yılın-
daki durumuyla ilgili rapor"dan, bu şir-
ketlerin kârlarını bir yıl içinde tam bir
kat artırdıkları ortaya çıkıyor. Sabancı,
Koç, Enka, gibi holdinglerin kârları ise
çok daha fazla, kat kat artıyor.

Bu gidişi durdurmak, bu hikayeye bir
son vermek gerek!

Yıl 1983, Özal konuşuyor: "En başta
gelen görevimiz enflasyonu aşağıya
çekmektir. Enflasyon, 1984 yılında
yüzde 25 olacak." Bütçe bu arada
ücret ve maaşlardaki artışlar, yüzde 25
enflasyon oranına göre hesaplandı.
1984 yılında enflasyon resmi verilere
göre yüzde 58 oldu.

Yıl 1984, Özal konuşuyor: "Biz geçen
yıl enflasyonun yüzde 25 olmayaca-
ğını biliyorduk. Psikolojik etkisi olmasın
diye açıklamadık. Ama 1985 yılında
enflasyon yüzde 25'i geçmeyecektir."
Bütçe, bu arada ücret ve maaşlar yüz-
de 25'i enflasyon oranına göre hesap-
landı. Ama resmi kuruluşların yaptıkları

Demokrasinin temel bir ilkesi: AÇIK BİR DIŞ POLİTİKA

● Mehmet ERGÜL

Meclis'te Halkçı Parti milletvekili Fikri Sağlar, Türkiye'deki nükleer silahlar konusunda bir soru soruyor. Dışişleri Bakanı Halefoğlu kestirip atıyor. "Milli güvenlik bakımından arz ettiği hassasiyet dolayısıyla bu soruya cevap verilemez" diyor.

Gerçekten ülkemizde nükleer silahların varlığı konusu, ulusal güvenliğimiz açısından en duyarlı bir konudur. Ancak bu silahların varlığı, başkaları için bir sır değildir. Başta İncirlik olmak üzere, bu silahlar Türkiye'deki bir dizi Amerikan üssünde depolanmıştır. Ayrıca Erzurum'da, Malatya'

nın güneyindeki Erhaç, Mürted, Eskişehir, İzmit, Balıkesir ve Ankara'nın güneybatısındaki Çakmak üslerinde nükleer silahlar vardır. Amerikan Kongresi'nin belgelerinde, çeşitli yabancı askeri dergilerde bu üslerdeki nükleer silahların cinsleri tek tek sayılmıştır.

Demek ki, Dışişleri Bakanı'nın Meclis önünde açıklamaktan kaçındığı sorunun yanıtı, istenirse, pekçok yabancı kaynaktan kolayca bulunabilir. Nitekim daha geçenlerde, uzmanlar için yayınlanan bir Amerikan dergisi, "Türkiye'de 500 nükleer başlık olduğunu, bunlardan 300'ünün bir süredir alarm durumunda bulunduğunu" yazıyordu.

Türkiye Amerikan birliklerinin talim sahası mı?

Reagan yönetimi savaş çılgını planlarını geliştirdiğinden ve Türkiye, 12 Eylül'cü militarist generallerin eliyle bu tehlikeli planların peşine takıldığından bu yana, Türkiye toprakları Amerikan savaş birliklerinin talim alanına döndü. NATO tatbikatı adı altında, ortak tatbikat adı altında, Amerika sürekli olarak topraklarımızda, kara ve hava sularımızda mevcut anlaşmaların da üzerinde asker ve silah bulunduyor.

Tatbikatlardan biri bitiyor, öteki başlıyor. Bir bakıyorsunuz, Amerikan askerleri, tankları, topları, mermileri, mutfakları ve çöpleri ile birlikte Eskişehir'e yayılmışlar. Bir bakıyorsunuz Amerikan tankları Erzurum'un yaylalarında doludizgin ilerliyor. Havadan askerler iniyor, mermiler patlıyor.

Şimdi Trakya'da da aynı manzara ile karşı karşıyayız. NATO manevraları adı altında Amerikan birlikleri uzun süredir Trakya'yı savaş alanına çevirmiş durumda. Aralarında elini Grenada halkının, Lübnan halkının karnına bulamış 82. Hava indirme Tuğayı'nın da bulunduğu Amerikan Çevik Kuvvetleri Amerika'dan gelerek Trakya'ya indirme yapıyor ve çevreye yayılıyorlar. Amerikan F-16 savaş uçakları, İncirlik'teki Amerikan üssünden havalanarak Trakya üzerinde alçak uçuşlar yapıyor. Birkaç gün önce Akdeniz'de uçak korsanlığı yapmış olan 6. Filo'ya bağlı Saratoga uçak gemisi detabikata denizden katılıyor.

Ama bu arada, militaristlerin hiç de istemedikleri şeyler de oluyor. Manevraların geçtiği yörelerdeki yurttaşlar ne olup-bittiğini anlamaya çalışıyorlar. Neden bu yabancıların kendi topraklarında değil de bizim topraklarımızda tatbikat yaptıklarını kendi kendilerine soruyorlar. Tarlasından traktör yerine tankın, zırhlı aracın geçtiğini gören köylü, bir tankın yerine

kaç traktörün yapılabileceğini hesaplamaya çalışıyor. Dumanlar savurarak geçen tankın kaç ton mazot yaktığını düşünürken, aklına kendisinin mazotun her damlasını hesaplı harcamak zorunda kaldığı geliyor.

İşte kafalarda doğacak böylesi soruları daha başından etkisizleştirmek için, bu kez de, Pentagon'un propaganda uzmanlarının tekeli basın ile elele harıl harıl bir kampanya yürüttüklerine tanık olduk. Tekelci basın "Türkçe de biliyorlar", "NATO Başkomutanı Rogers'in karısı tam bir halk kadını" "Trakya köylüleri savaşı sevdi" gibi başlıklarla, köfte ekmeğe yiyen, postallarını boyatan "barışçı" Amerikan askerlerinin resimleri ile doldu.

Bu kampanya çerçevesinde, gazetecilere tüm dışlerini göstererek poz veren bir NATO generali, bir de demerç verdi. General, "Merak etmeyin Türk vergi mükelleflerinin cebinden tek kuruş çıkmıyor" diyor. Bu sözler, Türk askerlerini Amerika'nın çıkarları için Kore'de öldürülmeye gönderen işbirlikçilerin sarfettiği "Amerika doları, biz ise Mehmetçiğin kanını koyduk" sözlerini hatırlatması bir yana, gerçeklerle de taban tabana zıttır.

Bunun en iyi kanıtı, tatbikat günlerinde Türkiye'ye gelen Evren'in samimi dostu, NATO Başkomutanı Rogers'in, Türkiye'ye silahlanma harcamalarını daha da artırması için dayatmalarında bulunmasıdır. Bu konularda "Türk vergi mükelleflerinin cebinden tek kuruş" çıkmadığını da, Özal'ın sifah sanayine destek fonu oluşturma adı altında, vergilerin daha da artırılacağını açıklaması ortaya koyuyor.

O zaman haklı olarak bir dizi soru aklı geliyor: Başkasının bildiğini neden halktan gizliyorlar? Bu silahlar, ulusal güvenlik yararına olsa, ülkenin, halkın çıkarına olsa, halkın en geniş ölçüde bilgilendirilmesi daha doğru ve mantıklı olmaz mı? En duyarlı konularda halkı en geniş ölçüde bilgilendirmek gerekmez mi? Ulusal güvenlik halka dayanmayacak da, bunu tepeden bir avuç azınlık mı sağlayacak?

İşte şimdi ABD'ye SİA anlaşmasının uzatılması görüşmeleri sürüyor. Ama görüşmeler konusunda kamuoyuna en küçük bir bilgi verilmiyor. Anlaşmayı Meclis önüne getirmek ne söz? Milletvekilinin sorusunu bile yanıtlamaktan ısrarla kaçınıyorlar. Bu durumda, "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" sözünün Meclis duvarında bir süs olmaktan öte ne anlamı var?

Dış politika, birkaç Pentagon generaliyle tepede bir avuç azınlığın "kapalı bir av alanı" mıdır? Eğer Amerika ile bağladıkları anlaşmalar, elatından yaptıkları pazarlıklar ülkemizin, halkımızın yararına olsa, bunu neden halktan gizlesinler? Bu üsler, bu nükleer silahlar, gizli bir hastalık, habis bir ur olmasa, niye saklasınlar halktan?

Kapalı kapılar ardında, halktan gizli bir diplomasi, halkın yararına bir şey çıkmaz. Çıksa çıksa, ancak Bizans entrikaları, kararsızlık, sallantı, kofluk, ikiyüzlü bir politika ve geleceğe güvensizlik çıkar.

Şimdi bütün demokrasi güçleri, Evren-Özal yönetiminin halktan gizlediği gerçekleri halka duyurmak için çalışmalı ve açık, demokratik bir dış politika istemini yükseltmelidir. Bu ilke, demokratik Türkiye'nin en temel, vazgeçilmez ilkelerinden biri olarak savunulmalıdır.

Çünkü, halk politik bakımdan bilinçliyse, bir ülke ancak o zaman gerçekten güçlü olur. Halk, kendi yazgısını yakından ilgilendiren her şeyi bilirse, ülke demokratik olur. Halk, her şeyi bilirse, ulusal güvenlik ancak o zaman sağlam temellere oturabilir. İnsanlar, her şey hakkında kendi kanaatlerini oluşturabilir, her şeyi bilinçli yapabilirlerse, ülke ancak o zaman gerçekten güçlenir. Halkın politikadan kasıtlı olarak dışlandığı bir ülkede, ulusal güvenliğin sağlam temellere oturduğu hiçbir zaman söylenemez.

Kararlı, kalıcı, sağlam, güvenilir bir dış politika nereden çıkar? Böyle bir politika, dünya halklarının ve kendi halkının yazgısı önünde, geleceği önünde gerçekten sorumluluk duyan devletler ve partilerden çıkar. Türkiye'nin işte böyle barışçı ve demokratik bir devlete gereksinimi vardır. Böyle bir devlete ise, diktatörlüğe karşı çıkan partilerin bu konuda yüksek bir sorumluluk duymasıyla ulaşılabilir.

TKP'NİN SESİ'NE KULAK VERİ

10 Haziran 1985 tarihinden itibaren her-

gün: saat 7, 8'de 31,29 m. 9585 kHz. saat

11, 12'de 25,38 m. 11820 kHz. saat 15,

16, 19, 20, 23, 24'de 31,29 m. 9585 kHz.

Ücretsiz PDF izleyebilirsiniz. <https://rantey.org>

"Birleşik Alman" İlaç işçilerinin grevi yeni bir dönemin...

Başı 1. sayfada

hakkımızdır" diyor. Polis grevci işçiler üzerinde sürekli baskı uyguluyor ve çevre fabrikalardaki işçilerin dayanışmasını önlemek için önlemler alıyor.

İlaç işçileri bu koşullarda savaşıyorlar. Görünüşte düşman tarafından dört bir yandan kuşatılmış durumdadırlar. Bu kuşatma yarılabilir mi? Grev başarıyla sonuçlanabilir mi? Grevin başarısı neye bağlı?

440 işçinin direnişinin önemi en başta onların bütün engellere rağmen savaşımayı göze almış olmalarıdır. Türk-İş İcra Kurulu'nun bir üyesi (Kaya Özdemir) bile "bu koşullarda grev yapılmaz" derken, işçilerin greve çıkmaları, sınıfın savaşkan karakterini, sendi kal hareketin potansiyellerini kanıtlıyor; işçiler sözlerini eylemle söylüyorlar. "Birleşik Alman" işçilerinin grevinin sonucu ne olursa olsun, bu grevin başlatılıp yürütülmesi kendi başına önemli bir başarıdır. Bu grev başkalarına etkili bir örnek olmaya adaydır.

Bu grevin gerçek sonucunu yalnız grevci işçiler ve onların sendikası değil, bütün demokrasi güçleri belirleyecektir.

Eğer öteki sendikalar, öteki yığın örgütleri ve demokrasiden yana politik güçler emperyalist sermaye-hükümet-polis cephesine karşı aktif bir biçimde işçilerin yanında yer alırlarsa, onları her olanakla desteklerlerse, görünüşteki kuşatmanın yarılması hiç de güç olmayacaktır.

65. yılda yolumuz açık, başımız dimdik ilerliyoruz

Başı sayfa 8'de

olmadı. Konuşmanın ilk beş dakikası tüm bu beklentileri yerle bir etti. Ama bu ilk beş dakika hariç, tüm insanlar gibi ben de gözlerimi ve kulağımı konuşmacıdan ve konuşmadan ayırmadım.

Haydar Kutlu yoldaş herşeyi bir su damlasının duruluğunda, bir kor parçasının ateşiyle ortaya koydu.

O konuşurken ülkemizin bu diktatörlük eliyle nasıl satıldığını, giderek bu cennet vatanın nasıl kurak, çorak topraklara dönüşeceğini, toplumun aşılana bencil duygularla nasıl yozlaştırıldığını, geriletildiğini hissettik. Yüreğimizi büyük acı kapladı.

O, vakit kaybetmemek gerekir dediğinde, sandalyeden fırlayıp biran önce görevlerimize hırsla sarılmak isteğiyle yanıp tutuştuk.

"Cızırtılı" radyomuzdan bile korktuklarını, herşeye rağmen partimizin ilerlediğini örneklerken, haklı bir güvenle saldırmaya yastandık.

İktidar olmanın endişesiyle hareket etmeliyiz, dedi. O an gözlerimiz önü-

Başı 1. sayfada

reketinin uzun süreli ardıcıl çabalarının da etkisiyle, Avrupa Parlamentosu'nun diktatörlük Türkiye'si ile "ilişkileri askıya alma" kararı alması bunun yeni ve önemli bir kanıtıdır.

Demokrasiye ancak yeni, demokratik bir hükümetle, yeni, demokratik seçimlerle, yeni, demokratik biçimde oluşacak demokratik bir parlamentoyla, yeni, demokratik bir anayasa ve bütün toplumun saygısını kazanmış sivil bir cumhurbaşkanıyla geçilebilir. Ama bu hedeflere ulaşmak kimilerinin sandığının tersine hiç kolay değildir.

Evren'in konuşması aynı zamanda militarist generallerin işgal ettikleri iktidar konumlarını hiç de kolay kolay demokrasi güçlerine teslim etmeye yetli olmadıklarını, her yola başvuracaklarını, sonuna kadar direneciklerini de ortaya koyuyor.

İyice kavranmalıdır: Bu rejime ancak onu götürecek bir güç oluşturulabilirse sonverilebilir. Böyle bir güç nasıl oluşturulabilir?

Böyle bir güç, ancak bütün muhalefet güçlerinin demokrasi yolundaki çabalarını birleştirmeleri, koordine etmeleri, ortak davranmaları ile

Böylesi bir eylem birliği ve dayanışma ülke çapında örnek olacak, demokrasi savaşımına ivme kazandıracaktır. 440 işçinin grevinin asıl başarısı bu olur.

Komünist Partisi grevci işçilerin yanındadır. Eğer bütün demokrasi güç-

müzdeki yolu takip ederek ilerledi, ilerledi ve o günlere baktı. O yolu inceledi, düşündü ve gözler yavaş yavaş bu güne döndü.

Esneklik ve ilkeliliği, onun burjuva muhalefete ve sol güçlere yönelik sözlerini gördük.

Alçak gönüllülüğünü, tavırlarından hemen ilk dakikadan itibaren anladık. Kendi yazısını, bizim anlamamız, yudum yudum içebilmemiz için büyük bir dikkatle okudu. Tek amacı, tek kaygısı bizim, dediklerini, partimizin politikasını daha iyi anlamamızıdır.

Başı sayfa 3'de

menlik haklarını kabaca çiğnemekte tereddüt etmemiştir. Hatta, ABD Savunma Bakanı Wayneberger, bu iki ülkenin "cezalandırılmasından" söz etti. Kaldı ki, Washington, İsrail'in Tunus'un başkentindeki FKO merkezini barbarca bombalamasını "meşru savunma" olarak alkışladıktan sonra, şimdi, bizzat devlet terörizmine girişerek İsrail'i bölgede yeni saldırılar

Bütün sorun

oluşturulabilir. Şimdi muhalefetin üzerinde görüş birliği sağladığı konuların genişlemiş ve derinleşmiş olması, böylesi bir koordinasyonun gerçekleşmesi için daha elverişli bir ortam yaratıyor. Sorun, demokrasi hedefinde birleşmektir. Bütün öteki konulardaki görüş ayrılıklarının bu birliği önlemesine izin vermemektir. Ortak hedef somuttur: Evren, darbeyi, militarist generaller, Özal hükümeti ve 1982 Anayasası'dır.

Rejime sonverebilecek bir güç ancak halk yığınlarının eylemleriyle oluşturulabilir. Faşist diktatörlük ancak ulusal çapta bir direnişle yıkılabilir. Eğer halk eylemi yükselmezse, yığın örgütlerinin demokrasi savaşımında aktif rol alması gerçekleşmezse, demokrasi kazanılamaz. Demokrasinin bütün tutarlı yandaşlarının önündeki görev, işçilerin, köylülerin, gençlerin, aydınların, gecekondulu halkın, Türk ve Kürt bütün emekçilerin sözünü söylemesine, halkın eylemini yükseltmesine yardımcı olmaktır.

Hedef bellidir, güçler ortadadır. Bütün sorun demokratik muhalefet güçlerinin bu hedefler çevresinde birleşmeyi başarması ve halkın bütün güçlerinin seferber edilmesidir.

leri, bütün sendikalar, aydınlar, demokrasi savaşımını kendi fabrikalarında en somut biçimde sürdüren işçilerin yanında yer alırsa, bu gelişme bugünün koşullarında, demokrasi savaşımında yeni bir dönemin başlangıcı olabilir.

Partimizin 65. kuruluş yıldönümü toplantısı bitti. Bizler tekrar savaş alanlarına dönüyoruz. Ama öğrendik ki, öğrenmemiz gereken çok şey var. Anladık ki, daha çok özveri gerekiyor. Daha çok çalışmak gerekiyor. Eskisinden daha ağır görevlere, ama şimdi kendimize ve parti önderliğine duyduğumuz güven kat kat artmış, ne yapacağımızı daha iyi bilerek dönüyoruz. 65. yılında böyle bir partinin üyesi olmanın sorumluluğuyla, bilinciyle ve gururuyla, yolumuz açık, başımız dimdik ilerliyoruz.

Reagan'ın korsanlığı

için cesaretlendirmektedir.

Pentagon, NATO üslerini kendi üsüymüş gibi, istediği biçimde kullanıyor. Bu örnek Washington'un üslerinin bulunduğu her ülkeyi, her an serüvene sürükleyebileceğini bir kere daha ortaya koymuştur.

Bütün bunlar, barışı ve yurdunu seven herkese ciddi bir uyarı olmalıdır. Amerikan emperyalizmi "dost" değil, son derece tehlikeli bir düşmandır.

RUHİ SU HEP ARAMIZDA YAŞAYACAK!

● "Bugün Ruhi Su'yu ziyarete gittim. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Onkoloji bölümünde özel bir oda. 131 Numara. Yatağında yatıyordu. Oldukça zayıflamıştı. Ama bakışları... O amansız hastalık bile değiştirememişti bakışlarını." - Y. Erdem

● "20 Eylül Cuma günü. TV'de bir haberle irkildim: 'Halk sanatçısı Ruhi Su öldü'. Bir an duyduğum isme inanamıyarak izlemeye devam ettim, 'Ruhi Su'nun cenazesi Pazar günü Şişli camiiinde...' gerisini dinleyemedim. Pazar günü oradaydım." - H. Eren

● "Avlunun dört bir yanı kırmızı gül ve karanfil çelenkleriyle doluydu. Yaşlı-geç, kucağında bebeleriyle anneler, tıklım tıklımdı.. Saygı duruşu için bir kuyruk oluştu. Birçok insan ellerindeki kır çiçeklerini tabutun üzerine bırakıyordu." - Tekstil işkolundan bir işçi

● "Onun sesiyle, saziyla büyüyen, kavgasını bilen onbin insan, yüreklerinde acı ve öfkeyle son görevlerini yapmaya gelmişti. Acı büyüktü ama öfke acıdan da büyüktü. Sessizce bekleşen kalabalık tek şeyi düşünüyordu: 'Yürümek!' - S. Özlü

● "Kararlıydık. Görkemli bir tören olacaktı. Cenaze arabasının arkasında yavaş yavaş uzun bir kortej oluştu. Polisler bizi tehdit ettiler, dağıtmak istediler. Ama başaramadılar. İlerledik." - D. Kivılcım

"Ruhi Su yoldaşımız son nefesine kadar komünizm davasına inancını korudu, baş eğmedi."
Haydar Kutlu, TKP 65. yıl konuşması.

● "İETT garajına gelindiğinde, polis yine barikat kurdu. Arkadan polis panzerleri panik yaratmak için sürekli sirenlerini çalıyordu. Daha da kenetlenedik. Otobüslere bindirmek istediler, bu oyuna gelmedik. Polis çelenk taşıyan arkadaşları ayırıp etraflarını sardığında bir an şaşkınlık oldu. Fakat arkadan bir ses yükseldi: 'Daha ne kadar gerileyeceğiz, yürüyün!' Bu söz üzerine yığın ilerleyerek, çelenk taşıyan arkadaşları hızla tekrar içine aldı. Kortejde koluma girmiş olan amca, öyle sıkı tutuyordu ki, o an gücümüzü, kararlılığımızı yüreğimde bir kez daha duydum." - H. Batmaz

● "İleri! İleri!" haykırılarından sonra hep birlikte yürüldük. Çevik kuvvetler yolu açmak zorunda kaldılar. Tekrar yürüyüşe geçtiğimizde, bir türkü yükseldi 'Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz' ve 'Ruhi'ler Ölmez!' - F. Tanık

● "Ona yaraşır bir uğurlamaydı. Birçok demokrat, ileric, sanatçı, yazar, bilimadamı, sendikacı ve politikacı da aramızdaydı. Mahmut Dikerdem de oradaydı. Ötekilerin yanısıra Reha İsvan, Ali Taygun ve Orhan Taylan'ın, Server Tanilli'nin çelenkleri ve Merter Emekçileri imzalı çelenk göze çarpı-

yordu. Bütün engeller aşılarak Zincirlikuyu'nun kapısına gelindi. Polis, çelenk taşıyanların dışında yürüyüş kolunun içeri girmesini engelledi. Aziz Nesin, mezarın başında yaptığı konuşmada, 'Sesi güzel, işi güzel, kendi güzel, içi güzel bir insanı yitirdik. Kendisinden geriye dünyamızda durmadan su gibi akanak güzellikler kaldı' dedi." - G. Güner

● "O'nu toprağa verirken, partimizin emektar komünistlerinin bildirisi akıldan geçiyordu: 'Parti üyeliğinin ne demek olduğunu bilen nice komünist büyük bir alçak gönüllülükle, sabırla, ülke içinde ve dışında Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizminin ilkelerini savunmak, onları canlı tutmak, halka gerçekleri duyurmak için ellerinden geleni yapmıştır. Bu komünistler yüksek bir moralle, geleceğe iyimserlikle bakmışlardır." - K. Selim

● "Polisler yürüyüşe engel olamamanın acısını çıkartırcasına kalabalığı dağıtmaya girişti. Çok kişiyi gözaltına aldı. Ama boşuna, töreni engelleyemedi. Ne mutlu sana Ruhi Su! Keşke halkımız kim olduğunu, neyin kavgasını verdiğini tam bilebilseydi. Halkına, ülkeneye karşı sorumluluk duygusuyla görevini hep yerine getirdin. Bize örnek oldun." - B. Taş

● "O her zaman halkın içinde yaşayacak. Onu savaşımızda yaşatacağız." - E. Fırat

65. yılda yolumuz açık, başımız dimdik ilerliyoruz

Bir parti üyesinin, parti genel sekreterinin yazılarını okuması, konuşmalarını çeşitli organlardan izlemesi hiçbir zaman sıradan bir iş değildir. Kaldı ki, bizler Duisburg'daki salону doldurmuş olan 4 bine yakın kişi, Haydar Kutlu yoldaşla karşı karşıyaydık. Partimizin politikasını, son vurguları onun ağzından doğrudan, zaman kaybetmeden duyma, öğrenme şansına sahip olduk.

Neden yumruklarımızı sıktık, neden gözlerimizi açıp dikkat kesildik, neden birbirimize sevinçle bakıp başlarımızı anlamlı anlamli salladık, neden dayanamayıp sandalyelerin üzerine çıktık, neden sesimiz kısılcaya dek bağırdık da bütün bunlar bize yetmedi? Neden gecenin sonuna doğru ellerimizin içi kızarmış acıyordu?

Eminim ki, bu toplantıda yüreği göğüs kafesini parçalarcasına çarpıyan, en güzel duyguları ve Kutlu yoldaşın sözleriyle "bilincin çelik soğukluğu"nu tatmayan tek bir kişi yoktu.

En güzel oyunlarımız bize hasretimizi hatırlattı belki. Sovyetler Birliği'nden Gürcistan halk dansları herkese parmak ısırttı. Bunlar ve öteki gösteriler, türküler elbette coşkunumuza artırdı. Ama bütün bu coşkunun, o kabına sığmaz duygunun temeli neydi?

Bu, Haydar Kutlu yoldaşın konuşması, konuşmasında altını çizdikleri, önümüze koyduğu görevler ve onun ağzından çıkan her cümle, her kelimedir...

Dile getirilen partimizin politikasıdır denilebilir. Ama biz olayı yaşayanlar, bu konuşmayı dinleyenler, ne vakit kaybetmeliyiz, ne de o coşkuyu yalnız kendimize saklamalıyız. Toplantıdaki 4 bin insan, 4 bin bildiri olmalı ve anlatmalıyız. Bu konuşmayı radyodan izleyen binler, binlerce elçi olmalı, yığınların içine koşmalıyız. Bunun, şanlı TKP'mizin 65. yıldönümüne layık bir toplantı olduğunu belirtmek yetmez. Bunu çalışmalarımızda, eylemlerimizde göstermeli, yaşama geçirmeliyiz.

Herşeyden önce şu belirtilmelidir: Partimiz, işçi sınıfımız ve emekçi halkımız, ülkemiz böyle bir öndere sahip olduğu için şanslıdır. Bu, partimizin 65 yıllık özveri dolu kavgasının ürünüdür.

Haydar Kutlu yoldaş konuşmasına başlarken düşünüyordum ki, mimikleriyle, ses tonunda yapacağı değişikliklerle, jestlerle bizleri bir kaldırıp bir oturtacak. Bu akıllalmaz bir konuşma gösterisi olacak... Bunların hiçbir

Ülkemizi kurtarmak için

Güneş İz/Türkiye

Uzun zamandan beri, radyomuzdan başka parti bağımlı yoktu. 65. kuruluş yıldönümünü, içinde bulunduğumuz koşullar nedeniyle topluca kutlayamayacaktık. Ama 10 Eylül günü, parti örgütümüz açısından bir bakıma bir yeniden doğuş günü oldu. 10 Eylül günü, parti bağımızın kurulmuş olduğu haberi iletildi. Şimdi daha da zorlu görevlere hazırız.

Partimizin Federal Almanya'daki yığınca 65. kuruluş yıldönümü toplantısını radyomuzdan izledim. Ben de salona toplanmış binlerce emekçi ile, komünist ile aynı belgileri haykırdım. Aynı türküler söyledim. Haydar Kutlu yoldaşımızın konuşmasını dinlerken ben de salondakiler gibi, ülkemizi kurtarmak istiyorsak, partimizi daha da güçlendirmek için her özveriyi göstermemiz gerektiğini bir kez daha anladım.

Özgürce kutlanacak kuruluş yıldönümlerinde, bütün yoldaşlar, partimize gönül vermiş bütün emekçiler bir arada olacağız. Bunu kimse engelleyemeyecek.

Tanklar ve İşçiler

Kasım ayı ortalarında FAC hükümet çevreleriyle serbest dolaşım hakkı, AET ile ilişkiler, askersel-ekonomik yardımlar ve ortak silah yapımı üzerine görüşmeler yapılacak. 18 Ekim günlü FAC gazeteleri bu konuyu manşet haber yaptılar. Konu, 11 Ekim günlü "Milliyet" gazetesinde de ortaya atıldı.

Bu haberlere göre, gündemde olan şudur: Henüz kesinleşmemiş de olsa, Temmuzda yapılan Kohl-Özal görüşmesinin bir sonucu olarak, FAC ordusunda Leopard-II'ler ile değiştirilecek olan Leopard-I tanklarının tümü (250) ya da 150'si Türkiye'ye verilecektir. İşin parasal bedeli 3,5 milyar DM'tir. Karşılığı ise Türkiye hükümetinin Batı Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin Aralık 1985'de yürülüğe girecek olan serbest dolaşım hakkı üzerindeki ısrarından vazgeçmesidir. "Die Welt" gazetesi FAC yönetiminde "tanklara karşı insanlar" pazarlığına karşı çıkanların bulunduğunu belirterek işi kızıştırmaya çalışıyor. "Frankfurter Allgemeine Zeitung" ise 1. Ordu Komutanlığı'nın bu tank işine büyük önem verdiğini, alınacak tankların Trakya'ya, Bulgaristan HC sınırına yerleştirilmesinin sözkonusu olduğunu yazıyor. Ayrıca bu haberlerde Türk generallerinin tanesi 18 milyon dolar olan B. Avrupa yapımı Tornado savaş uçaklarından tam 40 tane istedikleri, ABD yapımı F-16'ların yanı sıra bunları da "gerekli" gördükleri yeralıyor. Haberlerde Konya'da bir hava eğitim alanının kurulmasının sözkonusu olduğu da bildiriliyor. Konuyu daha önce 15 Ekim günlü "Tercüman", Alman halkının istemediği alçak uçuş eğitimlerinin Türkiye'ye alınmasının sözkonusu olduğu biçiminde aktarmıştı. FAC gazetelerinin haberlerinde dikkati çeken bir başka nokta da, Türkiye topraklarında bir uçak bakım yerinin açılmasının da gündeme geldiği, buna 72 adet Tornado savaş uçağı almayı planlayan Suudi Arabistan'ın da büyük ilgi duyduğuydu.

Türkiyeli işçiler nasıl zarar görecek?

Açıktır ki, bu görüşmelerden çıkacak bir anlaşma, en başta Türkiyeli işçilere darbeler vurmayı amaçlıyor. Şöyle:

Türkiye'deki yerli tekellerin bir düşü de ülkenin AET'ye üye olmasıdır. Bu nedenle Özal hükümeti bu pazarlıklarda serbest dolaşım hakkının bütünüyle ortadan kaldırılmasına rıza gösteremiyor. Çünkü bundan vazgeçmek demek, AET yolunun tekellere kapanması demektir. Ama FAC asker-

sel-sanayi kompleksiyle, FAC sermayesiyle birlikte tatlı kârlar ve silahlar getirecek işlerden vazgeçmeleri de sözkonusu değildir. O nedenle yurt dışındaki işçilerimizin Aralık 1985'de kesinleşecek olan serbest dolaşım hakkının satılmasına pek güzel bir formül bulunmuştur: Ertelemek! Şimdi onlar, "işte vazgeçmedik, sadece erteledik" diye işçileri kandırmaya çalışacaklar, vizenin kaldırılması için girişimleri artırıyor gözükecekler, ama olan da Batı Avrupa'daki işsizlikten en büyük zararı gören Türkiyeli işçilere olacaktır.

Bu kurnaz şeytanlar, bu arada yurt dışındaki işçilerin paralarını silah sanayiine çekebilmenin de yeni bir tuzağını kurdular. Son günlerde gazetelerin yurtdışı baskılarında sözde "faiz düşmanı" İslam Tekâfül Fonu'nun kurulduğu, Suudi Arabistan sermayesinin ağırlığındaki Faysal Finans Kuruluşu'na bağlı olarak faaliyet gösteren bu bankanın "Türk işçilerinin tasarruflarını beklediği" üzerine büyük boy ilanlar çıkıyor. Faiz sözü, gelir ortaklığı sözleriyle değiştirilip bu basit kandırmaca ile dindar işçilerin paraları Türk-F. Alman-Suudi silah yapımı ortaklığına alet edilmek isteniyor. Yani işçilere, gelin paralarınızı Azrail'e yattırın, diyorlar.

FAC ile Türkiye arasında bu anlaşmanın bağlanması, aynı zamanda Türkiye'de kurulacak "Savunma Sanayi Fonu" için de bir gerekçe olacaktır. Şimdi böyle bir fonun oluşturulmasıyla Türkiye'de vergilerin olağanüstü artırılması, en başta işçiler olmak üzere, tüm emekçilerin, köylülerin esnaf ve zanaatkarın, memurların daha utanmazca soyulması sözkonusudur. TKP MK'nin 24 Ekim günlü bildirisi, bu işin içyüzünü ortaya koyuyor.

FAC emperyalizmi de bize hayır getirmez

Kasım ayında aynı zamanda ABD ile SİA görüşmeleri yapılacak. Hükümet Türkiye kamuoyuna FAC ile görüşmelerini "ABD ile silah işine alternatif" gibi göstermeye çalışıyor. "ABD'nin vermediğini, Almanya'dan alırsız" diyorlar. Sözümona "eski dost Almanya" ile görüşmelerin bu açıdan bir propaganda malzemesi olarak kullanılması, elbette bir rastlantı değildir. Çünkü Türkiye'de ABD ile tek yanlı ilişkiler tepki duyan çevrelerin içinde bir çare olarak Batı Avrupa ile, FAC ile ilişkilerin geliştirilmesi görüşleri oldukça yaygındır. Peki FAC emperyalizmi Türkiye'ye ne kadar yararlı

Partimizi maddi açıdan da güçlendirmek için daha çok çaba

Umut	Belçika Fr.	5000	Bahri	Belçika Fr.	500
Onur		3000	Z. Gümüş		500
Apo		1000	A. Zeki		200
Gürsel		500	C. Mataleojist		1000
Mürsel		100	C. Mineur		1000
Velat		500	S. Annle		200
Cevahir		200	C. Allimentation		1000
Hilal G.		1000	C. General		1000
Ayhan A.		200	G. Aydın		3200
Erkul E.		400	Deniz D.		500
Cevdet		100	A. Akar		5000
Pir D.		500	D. Canan		500
İsmail T.		1000	Bulut G.		500
Kemal K.		200	A. Doğu		10000
Yılmaz H.		300	Hüseyin Çınar		600
Ali C.		300	A. Seven		1000
Salih Tekin		300	M. Gül		200
Blial Gün		1000	M. Mehmetoğlu		100
Cem Tek		200	Mehmet		150
M. Chr		200	H. Hasanoğlu		2000
M. Kypnzk		750	M. Sağlam		2000
C. Tsantekides		200	E. Gül		2000
Tsoumologas		200	Memet		2300
Kimtsadlis P.		100	Cemile		150
Girgori		200	A. Mehmet		500
Hrist T.		200	M. Ahmet		500
H. Direngen		2500	Yıldırım		3000
Ana		2500	Doğa A.		100
Kirve		100	Deniz D.		100
Ali Can		500	Turgut	Drahml	1000
M.A.Biernevy		150	E. Gül	Drahml	3000
J. Claud		200	Hazan	Drahml	5000
Mustafa		100	Yüksel	Drahml	5000

Ali Yılmaz	DM 700	Samir Şenol	DM 300
Ç.A. Okur	100	Mehmet Girne	50
Osmar Özen	50	Hüseyin	20
Hasan Verdi	250	İbrahim Güçlü	135
Cemal Koç	50	Mustafa Çetin	220
Aydın Aydın	100	Selim Ardahanlı	50
Sinan Sevgi	100	S. Karanfil	50
Nizamettin Kuşçu	430	Schwarzfisch	100
Ali Çorbacı	50	Pontus	100
Avni Yalın	150	M. Müller II	500
Güler Sert	25	A. Yılmaz	100
Serpil Özbek	50	Güneş	100
Feride Esen	50	Bayrak	100
Murat Uçak	50	Derili dostlar	50
Muhsin Çelik	200	Musa Bal	50
Hasah Uslu	200	Medenci Meho	60
Nalân Sönmez	100	Birlik Grubu	250
Selma Gül	10	Güneş P.Komitei	67
Hamdi Taşer	50	Ömer Kalkan	50
Fatma Serim	50	Kemal Candan	70
Osmar Polat	150	Direnç P.Komitei	60
Kasım Şengül	10	İleri P.Komitei	34
Zeynep Duran	15	İbrahim Güçlü	110
Taner Özcan	600	Kemal Çağlayan	150
Ahmet Garip	100	Memiş Can	205
Bayram Şen	100	SDA'lı Gençler	22.50
Bekir Azoöz	100	Bir Alman arkadaş	20
Celal Demir	200	Aydın Savaşçı	221
Mehmet Uzun	100	Bir Banışeever	
Osmar Bal	100	Avukat	30
Kemal Yaprak	50	Savaş Özveri	258.50
Cemal Candan	50	Bir Alman banış	
Kemal Karadağ	50	savaşçı	10
Deniz Şimşek	30	Kültür Kolektifi	200
Canan Özbağ	500	Görev Dayanışma	1000

bir gözle mi bakıyorlar? Ülkemize daha değişik bir biçimde mi yaklaşıyorlar?

Birincisi, FAC emperyalizmi artan ölçüden NATO içindeki etkinliğini güçlendiriyor. Ardarda 40 FAC'lı general ve amiralin özellikle İngiltere zararına NATO içindeki önemli komuta merkezlerini ele geçirmesinin ardın-

Ö.E./Fransa

Ben köyümden çıkıp Fransa'ya geldim. Etrafımdan gördüklerimle devrimci oldum. Birçok yürüyüşlere, gecelere seminerlere katıldım. Biraz da gazete okudum. Tamam, dedim ağzım da iki çift laf etmesini biliyor, ben tam bir komünist oldum. Ama şimdi anladım ki ko-

Partime layık olabilmek için!

M.B./FAC

Elime Atılım, Yol ve Amaç, öteki parti yayınları ve Yeni Çağ geçiyor. Önceleri Atılım'dan ilgimi çeken bazı bölümleri okurdum, bir ara ezberlemeye başladım, bazen de şöyle bir okuyup dolaba koyardım.

Bir süreden beridir Atılım'ı daha dikkatli, özümseyerek okumaya çalışıyorum. Ancak Atılım dışındaki partimizin öteki yayınlarını, sürekli ve sistemli bir şekilde okumayı henüz gerçekleştiremedim.

Atılım'ı düşünerek, özümseyerek okuduğum zamanlar partimizin politikasını daha iyi kavradığımı anlıyorum. Yaşamımda en verimsiz, zikzaklı geçen zaman dilimi, parti yayınlarını düzenli okumadığım dönemdir.

65 yıllık şanlı savaşım tarihi olan partimize layık olabilmek için, daha güçlü TKP'yi yaratmak için, parti politikasını daha iyi özümsemek amacıyla partinin tüm yayınlarını düzenli sürekli okumak, benim önümde duran başlıca görevlerden biridir.

Duisburg'da binleri gördüm

münist olmak öyle kolay iş değil. İnsanın sadece ağzın laf yapması hiç değil. Mesele devrimin yalnızca lafını etmek de değil. Mesele devrime varana kadar nelerin yapılacağına, devrimin nasıl gerçekleşeceğine kafa yormak. Bu amaçla şimdiden bir şeyler yapmak; çalışmak, çalışmak...

Bütün bunları nerede düşündüm? Bütün bunları katıldığım Duisburg'daki TKP'nin 65. kuruluş yıldönümü toplantısında düşündüm. Bu toplantıya katıldığım için kendimi dünyanın en şanslı insanı sayıyorum. Şimdi bile yaşanan o geceyi anımsarken tüylerim ürperiyor, gözlerim yaşıyor. Duisburg'daki gecede komünistleri bir kez daha yakından tanıdım. Ne kadar disiplinli olduklarını öğrendim. Binlerce kişi çıt çıkarmadan Kutlu yoldaşı dinliyorduk. Yürekllerimizde TKP ateşi yanmaktaydı. Hep bir ağızdan belgilerimizi haykırdık.

Gecenin bana verdiklerini, öğrettiklerini saymakla bitir-

remem. Sadece Kutlu yoldaşa bir TKP sempatzanı olarak iki çift sözüm var; "Sana sesleniyorum yoldaş, sa-

na, o çarpan yüreğine; biliyorum senin de yüreğin bizimkisi gibi, heyecanla atıyor; Yoldaş sana söz veriyorum, bundan böyle her bir çorbada tuz olacağım."

Herkese iş var

B.O./Belçika

Partimizin 65. kuruluş yıldönümünü kutlamak için çok yönlü çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

Partimizi mali açıdan güçlendirmek amacıyla açtığımız bağış kampanyası, planlanandan önce hedefine ulaştı. Ayrıca partimizin politik etkinliğini artırmak, sesi, görüşlerini duyurmak için çeşitli çalışmalar yürütüyoruz. Tüm Belçika'da aynı anda değişik eylemler gerçekleştirdik. Tek tek Türkiye'ye göçmen işçilerin evlerine kadar ulaştırdığımız el ilanları büyük yankı uyandırdı. Bunun yanı sıra 3 değişik pul çıkardık.

Bütün bu çalışmalarımız sırasında, birçok Türkiye'li işçi ve aydına partimizin politikasını ulaştırdık. Partimizin şanlı tarihini tanıttık.

Belçika KP'nin yayın organı "Le Drapeau Rouge"un festivalindeki Atılım standı büyük ilgi gördü.

Şimdi Atılım'ın, öteki parti organı ve yayınlarının dağıtımını iyileştirmeyi, bunlardan yararlanma düzeyini yükseltmeyi önümüzdeki görevlerden biri olarak görüyoruz. Bu görevi yerine getirdiğimiz ölçüde, parti çalışmasının düzeyini yükselteceğimizi biliyoruz. Ayrıca parti organlarına daha çok haber, yazı gönderilmesini, parti merkez organlarına doğrudan başvurulmasını, parti merkez organlarına bir de bu yolla omuz vermeyi görev olarak önümüze koyduk.

Şu belgiyle çalışmalarımızı sürdürüyoruz: Partisine, halkına karşı sorumlu davranan herkese, her yoldaşa, her sempatzana iş var!

65. yıl için okuma kampanyası

Semra Gülsen/Fransa

Biz Fransa'nın doğusundaki bir bölgede, partimiz TKP'nin 65. yıl kampanyasına, öteki etkinliklerin yanı sıra, okuma seferberliği ile de katılmayı hedefledik.

Çevremizdeki kadınlara kitap okuma sevgisini ve alışkanlığını kazandırmanın yanı sıra, örgütlü mücadeleye olan inançlarını artırmayı amaçlıyorduk. Buna uygun

romanlar belirledik. Ama farklı yetişkinlik ve ilgi düzeylerini de gözönünde tuttuk. Okuma kampanyasına katılacaklar için, Behrengi'nin "Küçük Kara Balık"ından "Yarın Bizimdir Yoldaşlar"a kadar değişen bir kütüphane oluşturduk.

Önceleri, kitap okumada zorlanan, sıkılan arkadaşlar oldu. Hatta bir arkadaş, "Okumasam olmaz mı? Ben

nasıl olsa her eyleme katılıyorum" dedi. Ama şimdi aynı arkadaşımız, "Elimdeki kitap bittikten sonra hangisini alacağım?" diye soruyor.

Kampanyamız sonucunda, çevremizdeki kadınlar arasında, okuma alışkanlığının yerleşmesi yolunda köklü bir adım atmış olduk. Bunu bundan böyle sürekli çalışmamızın ayrılmaz bir parçası yapacağız.

dan en son olarak FAC Genel Kurmay Başkanı Altenburg, NATO Askeri Komite başkanlığına getirildi. FAC emperyalizminin NATO'ya malolan askersel doktrinleri de saldırganlık temelindedir. NATO'da kullanılan "ileri savunma", "kara-hava-savaşı" doktrinlerinin kökeninin FAC'lı generaller olduklarını biliniyor.

İkincisi, emperyalist saldırgan stratejide Türkiye'ye biçilen rol konusunda FAC, ABD'den farklı düşünmüyor. Kohl, Temmuz ayındaki gezisinde Türkiye'den "ileri karakol" olarak söz etmişti. "Boğazların savunması", "Sovyetler ile sınırdas olma", "petrol bölgelerine geçit merkezi olma" gibi Pentagon'un terminolojisinde çok kullanılan sözler, FAC'lı politikacıların ağızda ve FAC gazetelerinde çıkan

bu son haberlerde sakız durumdadır. Üstelik NATO'nun San Francisco'daki son Assamble toplantısına sunulan Türkiye'yi silahlandırma raporunu hazırlayan iki kişiden biri ABD'li parlamenter Robert Badham, öteki ise FAC'lı parlamenter Peter Peterson'dur.

Üçüncüsü, FAC Türkiye'ye ayrıca NATO içinde kendine düşen bazı görevleri yıkabileceği bir fedai gözüyle de bakıyor. Temmuz'daki Özal-Kohl görüşmeleri sırasında FAC gazeteleri, uzun uzun NATO'nun ağırlık merkezinin Orta Avrupa'dan güneydoğu Kanada kaydığını yazmışlardı. Özal, geçenlerde bir gazetecinin sorusunu yanıtlarken, FAC'ın tutumunu şöyle itiraf etti: "Bir Federal Almanya başkanı bana şöyle söylemişti. Size askeri yardımı kasınız gözünüz için

yapmıyoruz. Ordunuz güçlenirse, Sovyetler Birliği kuvvetlerini daha fazla sizin bölgede tutmak zorunda kalır. Bizim sınırlarımızdan çeker..."

Sonuç

Bütün bunlardan bizim açımızdan çıkartılacak sonuç şudur: Vakit geçirmeden işçilerin sırtından dönen bu tank pazarlığının içyüzünü ulaşabildiğimiz en geniş işçi yığınlarına açıklamak. Bu pazarlığa karşı geniş bir protestonun yükselmesini örgütlemek.

İşçilerin çıkarları satıldığı zaman, ülkenin de çıkarları satılıyor demektir. Evet, sözkonusu olan yalnızca serbest dolaşım hakkı değildir. Türkiye'nin FAC emperyalizmiyle de tehlikeli bağımlılık ilişkilerine girmesi, onun adına da askersel serüvenlere sürüklenmesi sözkonusudur.